

Teater Surra med Molière, ett kärt återseende

Astorp 120425

Onsdagen 26 april hade Teater Surra premiär på tolkningar av scener ur Molières klassiska pjäser Tartuffe och Don Juan på Kulturhuset Björnen.

Det blev ett kärt återseende.

Teater Surras ensemble, stationerad i Stockholm består av lätt intellektuellt funktionshindrade och leds sedan starten av Adolfo Celis.

Föreställningen blev en omtumlande upplevelse, fylld av igenkännbara karaktärer a la Commedia dell'arte – kvinnokarlen som mest älskar sig själv, den godtrogne, den falske, den kloka, den rädde och skrytsamme, den bestämda...

Glädje, svek, intriger, försmådd kärlek, sex...

Som i en färgstark målning tavla fylld med medeltida maskförsedda gycklare kastas publiken abrupt in i en värld, mänskligt sett alltför lik vår egen. Fallossymboler och sexanspelningar fanns i varje vrå.

Vi möter här Don Juan, Dona Elvira, Scanarell, Dorine, Elmire, Tartuffe och Orgon.

Karaktärerna hör lika väl hemma i hemma i 2000-talets kvarter som hos de stora dramatikererna. De bär bara olika masker.

På sextonhundratalet då både Moliere, Shakespeare och Commedia dellartes figurer florerade på världens scener var spelstilen bombastisk och överdriven – ett sätt att förhålla sig till materialet som vi än idag kan uppleva bl.a. i kasperteatern med rötter i Commedia dellarte.

I Teater Surras föreställning är det kroppsliga uttrycket av sällan skådat slag det centrala.

Karaktärerna bärs av det starka fysiska uttrycket, så tydligt eller medvetet övertydligt att publiken omedelbart anar innebörden av kommande ofta rappa, drastiska och ofta komiska replikskifte som är Molières signum.

Få professionella kan nå denna höga standard men i gengäld arbetar de yrkesverksamma mer med att få fram nyanser och valörer textmässigt.

Å andra sidan behärskar Surras aktörer suveränt den svåra konsten att lyssna, iakttä och skapa en relation till medspelarna.

Svagheter i diktning och textanalys uppvägs många gånger om av det fantastiska, burdusa, livliga pangpårodbetanspelet. De flesta vågar inte ta det steget. Teater Surra både kan och vågar.